

[Steen Folke]

rejse til Sovjetunionen ud af det, men hvorfor ikke starte med distancen fra København til Roskilde, som hr. Christophersen nævnte, så kan vi også afprøve hr. Christophersens kondition? Jeg var faktisk slet ikke klar over, at hr. Christophersen ville være i stand til at gå så langt.

Jeg havde faktisk lejlighed til at spadseret netop den distance til Roskilde her i sommer i den fredsmarch, der var, og som udtrykkelig vendte sig imod den sovjetiske såvel som den amerikanske atomoprustning. Det er altså ikke rigtigt, at jeg ønsker at lukke øjnene for den sovjetiske oprustning. Derimod erindrings jeg ikke at have hørt hr. Christophersen tage afstand fra den amerikanske atomoprustning, og det er nok den egentlige grund til, at hr. Christophersen og jeg sikkert alligevel ikke kommer ud at spadseret på landevejen sammen.

Både hr. Christophersen og hr. Palle Simonsen anholdt, at jeg havde sagt, at Sovjetunionen fulgte godt med USA, men det er jo det, der er realiteten. Hr. Gert Petersen og hr. Stinus var inde på det historiske forløb og det aktuelle styrkeforhold mellem NATO og Warszawapagten på atomvåbnenes område, og jeg skal ikke gentage, hvad de har sagt. Hr. Christophersen og hr. Palle Simonsen prøver slet og ret på at føre folk bag lyset med deres opstilling af det, de kalder balancen. Det er alt for let gennemskueligt, for de udvælger kun nogle få våbensystemer og sammenligner dem raket for raket, de amerikanske mellemdistanceraketter over for de sovjetiske SS-20 raketter. Men der er jo meget mere, der indgår i den balance, det må siges endnu en gang. Det kan ikke nytte noget at se bort fra de u-både, der er bevæbnet med Poseidonraketter. Hr. Gert Petersen beskrev, hvad en enkelt Poseidonraket er i stand til at udrette. Det kan ikke nytte noget at lukke øjnene for den del af balancen, som ligger ude i havene med de våben. Som hr. Stinus var inde på det, kan NATOs mellemdistanceraketter nå til Sovjetunionen, medens de sovjetiske mellemdistanceraketter som bekendt ikke kan nå til USA.

Det er altså nok så indviklet at opgøre den samlede balance, og det er fuldstændig vildledende at gøre det op alene ved at se på SS-20 raketter over for de kommende NATO-mellemdistanceraketter.

Jeg kan ikke nå at sige så meget om de øvrige indlæg, der er kommet i debatten i dag. Det er beklageligt, at der ikke er støtte i større grad til tanker om Norden som atomvåbenfri zone, og specielt er det beklageligt, at der ikke er nogen særlig støtte at hente i socialdemokratiet.

Jeg synes, det er lidt kedeligt, at retsforbundet nu har fremsat en ny dagsorden i denne debat, som på nogle punkter er mere ulden end den meget klare og enkle dagsorden, vi har fremsat, om arbejdet for en atomvåbenfri zone. Når jeg siger, at den er ulden, så er det, dels fordi den kun tager stilling til atomvåben i fredstid – vi vil gerne undgå atomvåben i Danmark både i freds- og i krigstid, må jeg sige – dels er det, fordi den indeholder dette med, at en zone også skal omfatte de tilgrænsende land- og havområder. Det er unægtelig et vidt begreb, hvad det er for nogle tilgrænsende land- og havområder, men alle med et minimum af kendskab til tingene ved, at hvis det er noget med, at der skal ske en vældig sovjetisk atomnedrustning uden en tilsvarende amerikansk, så er det fuldkommen urealistisk og med til at gøre hele planen om en atomvåbenfri zone til et fantom.

Hr. Palle Simonsen talte – jeg tror endda to gange – om, at der havde været så meget debat om NATO som en atomvåbenfri zone, og det kaldte han et fantom. Det vil jeg give ham helt ret i. Det er unægtelig noget af et fantom. Det, vi debatterer i dag, hr. Palle Simonsen, er Norden som atomvåbenfri zone. Det er ikke i sig selv, mener jeg, et fantom, men hvis man stiller en hel masse urealistiske betingelser op med hensyn til, hvad Sovjetunionen og alle mulige andre skal gøre, før Danmark vil være med til at arbejde for Norden som atomvåbenfri zone, ja, så bliver det et fantom. Så bliver det noget, som ikke lader sig omsætte til praksis.

Jeg synes, det vil være kedeligt, hvis debatten ender med vedtagelse af en dagsorden, som faktisk får denne fantomkarakter.

Lasse Budtz (S):

Jeg vil gerne først sige til hr. Steen Folke, at vi forstår udmærket godt, at både hr. Steen Folke og andre har rejst spørgsmålet om præsident Reagans bemærkninger om den begrænsede atomkrigs muligheder. Som